

M. Dernoga, G. Sorok

Siedleczeko, st. 4, gm. Wągrowiec, woj.
pilskie, AZP 43-31/31

Informator Archeologiczny : badania 28, 61

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Siedleczo, st. 4
gm. Wągrowiec, woj. pilskie
AZP 43-31/31

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Oddział Wojewódzki w Pile

Badania prowadziła mgr M. Dernoga przy współudziale mgr. G. Soroka z Muzeum Archeologicznego w Poznaniu. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Pile. Trzeci sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano prace z 1993 r. Zbadano obszar o powierzchni 250 m², rejestrując ok. 80 obiektów, w tym 3 obiekty mieszkalne (budynek słupowy i 2 półziemianki), 2 piece kopulaste, 13 palenisk, 17 jam różnego przeznaczenia oraz 55 dołków posłupowych. Uchwycono zachodni zasięg osady. Wschodnią granicę wyznacza sąsiadujące z nią cmentarzysko lużyckie. Kontynuowano prace w kierunku północnym i południowym.

Wśród odsłoniętych obiektów na uwagę zasługują obiekty mieszkalne. Budynek wzniesiony był w konstrukcji słupowej, liczne bryłki polepy z odciskami drewna wskazują, że ściany były plecionkowe, wylepione gliną. Wewnątrz budynku odsłonięto palenisko. W obrębie półziemianek oraz na ich obrzeżach zanotowano ślady po słupach, wewnątrz odsłonięto paleniska. W wypełniku znajdowały się duże ilości ceramiki i kości zwierzęce.

Pozostałości pieców kopulastych tworzyły rumowiska brył polepy noszących ślady odcisków konstrukcji drewnianych. Dna i ścianki pieców uformowane nieckowato wylepione były gliną. W poziomie występowania obiektów zalegały rozsypiska polepy, węgli drzewnych, soczewek gliny.

Na podstawie dotychczasowych spostrzeżeń przypuszczamy, że odsłonięto część produkcyjną osady, na którą składały się paleniska, jamy z żużlem i piece kopulaste.

Materiał zabytkowy uzyskany z badań to przeszliki gliniane, przedmioty z kości i rogu.

W oparciu o analizę ceramiki stwierdzamy, że rozwój osady w Siedleczku przypadła na okres od młodszej fazy wczesnego okresu wpływów rzymskich (faza B2) do młodszej fazy późnego okresu wpływów rzymskich (faza C2).

Materiały znajdują się w Państwowej Służbie Ochrony Zabytków w Pile.

Badania zakończono.

Siemiechów, st. 2
gm. Widawa, woj. sieradzkie
AZP 73-45/57

Muzeum Miasta Pabianic

Badania prowadziła mgr Maria Jażdżewska. Finansowane przez Muzeum Miasta Pabianic. Dziewiętnasty sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury przeworskiej z okresu późnolateńskiego i wczesnorzymskiego, osada ludności kultury przeworskiej z okresu późnolateńskiego.

Dzięki uzyskaniu częściowej zgody właściciela lasu przylegającego od strony południowej do cmentarzyska i osady, w lipcu 1994 r. przebadano dotychczas niedostępny teren. Stwierdzono ślady zniszczonych grobów ciałopalnych kultury przeworskiej z okresu późnolateńskiego. Zakładając wiele próbnych wykopów między drzewami natrafiono na 5 grobów nienaruszonych (4 późnolateńskie, 1 wczesnorzymski). Tym samym liczba grobów na cmentarzysku w Siemiechowie wzrosła do 70.

Najciekawszy okazał się grób 67, datowany na fazę A3, jamowy (1,3 x 1,5 m). W smolistoczarnym wypełniku znajdowało się bogate wyposażenie: duża ilość potłuczonej, czarnej ceramiki z brzegami facetowanymi, przedmioty żelazne: umbo z czterema nitami (typ 7 Bohnsacka), liściowaty grot włóczni długości 37 cm, grot oszczepu z zadziarami, 3 dobrze zachowane grociki strzał do luku (po ok. 7 cm długości), rynienkowate okucie, być może